

“ఉష్... మ్మే గా...”

మానప్రియ

“అరవోద్దు. ఒకళ్ళ తరువాత
ఒకళ్ళం చూద్దాం!”

“సరేలేనే బాబు టెన్ భరించలేకపోతున్నా” ఏం చేస్తు
న్నాడు వాళ్ళిద్దరూ చెప్పే నే” గట్టిగా అంది
రాజీ.

“ఏమీ అరవకే ఇంట్లో శ్లేషరేనా మాస్తారు”
పద్మిని అంది.

“లేకపోతే ఏంటే ఇందాక స్త్రీంచి అదే
మీస్తుంది. అక్కడేం జరుగుతుందో
చెప్పటం లేదు. పోనీ మనం గోడ
ఎక్కడామా అంటే ఈ డిక్కు గోడ
ఎక్కడానే మోయలేదు. మే మెక్కితే
పడినా పడిపోతుంది. చూడండిగు
క్లేసుకుని ఎలా మాస్తుందో ఏయ్
కళ్యాణీ! మాసింది చాలు నీ
ఇక గోడ దిగు” అంది రాజీ.

“అబ్బా.... ఏంటే నీ న...
అక్కడేమన్నా జరిగితేగా పీ కు
చెప్పడానికి. అన్నయ్యమో దిన్ని
దగ్గరికి రమ్మంటుంటే ఆ పోమో
రానని సిగ్గుపడుతోంది. ఆ రున
రమ్మనడం, ఆవిడ రాననం ఇదే
అరగంట నుంచీ జరుగుతున్నది.
ఈ సీను ఎప్పుడు పూర్తవ్వాలి.
మెయిన్ సీన్ ఎప్పుడు చూాలి”
అంది గోడమీదనుంచే చిన్న
గొంతుకతో కళ్యాణీ.

“ఏయ్ కళ్యాణీ! గోడ దిగి
య్యవే. ఎవరైనా వస్తారేమో
అన్నయ్య వాళ్ళు సెకండ్ ఫ్లోరికి
వెళ్ళారు. సినిమా వదిలేట్టారు
యింది. వచ్చినా వచ్చేస్తారు కావాలంటే
మధు అక్క-వాళ్ళ ఫ్లోనైట్ లో చూద్దాం
సరేనా” అంది పద్మిని.

“పోవే... మీ అన్నయ్య పోస్తే నాకేమన్నా
భయమా! కావాలంటే నువ్వ లోపలికి వెళ్ళు.
వాళ్ళు ఫ్లోనైట్ ఎలా చేసుకుంటారో నేను
మోసే వస్తాను” అంది ధీమాగా.

అంతలో బయటినుంచి ఇంట్లోకి ఎవరో వచ్చినట్టుగా అలికిడి వినిపించింది.

“అమ్మో అన్నయ్యవాళ్ళే వచ్చుంటారు. మేం
పోతున్నాం” అంటూ రాజీ, పద్మిని ఇద్దరూ
లోనికి పరుగెత్తారు.

పద్మిని, రాజీల సహాయంతో గోడ అయితే

అడల్ట్స్ ఓన్లీ కథ!

ఎక్కిందిగానీ ఎలా దిగాలో తెలియటం లేదు కళ్యాణీకి. పోనీ దూకేద్దానూ
అంటే భయం. కొంపతీసి ఈ గోడమీదే జాగారం చేయాలా ఏంటి అనుకో
గానే ఏడుపు ముంచుకొచ్చింది కళ్యాణీకి.

అంతలో పెరట్లోకి ఎవరో వస్తున్న అలికిడి వినిపించింది.

అమ్మో ఏంటిది అతనిటు వస్తున్నాడు. కొంపతీసి గోడ ఎక్కేయడం కాదు
అని కళ్యాణీ అనుకునేలోపే అతగాడు గోడ ఎక్కేశాడు.

అసలే గోడ కదిలి పడిపోయే స్థితిలో ఉండేమో, ఇద్దరి బరువు మోయలేన
ట్టుగా ఊగసాగింది.

నంశాశూరం

A

పడిపోతానేమో అన్న భయంతో భాల్స అతగాడ్ని పట్టుకుంది కళ్యాణి. తనమీద ఎవరిదో చెయ్యి పడగా కెవ్వన అరవబోయిన అతగాడి నోటిని తన చేతులతో మూసేసింది.

అతనికి అర్థమయ్యింది ఎవరో అలాగే తనకన్నా ముందే గోల్ ఎక్కారని. తనలాగా ఇలాంటి చిలిపి పనులు సేది ఎవరబ్బా అనుకుంటూ వెన్నెల వెలుగులో తనని పట్టుకున్నవాళ్లని చూశాడు.

“నువ్వా..?” అన్నాడు.

మాట్లాడలేక తలదించుకుంది కళ్యాణి.

“నీ దుంపతేగ. అయినా ఇదేం జద్దే నీకు. అంతగా ఆగలేకపోతే మీ నాన్నని పెళ్లి చేసేయ్యమని అడగలేకపోయావా?” అన్నాడు.

“అంటే ఏంటి? నీ ఉద్దేశం. నేనీ వాళ్ల ఫ్లస్టెట్ చూడడానికి ఎక్కాననుకున్నావా? అదేం కాదు. మీ చెల్లీ వాళ్లతో కలిసి నేను ఆడుకుంటున్నాను. అంతలో మీరొచ్చారు. వాళ్లమో పారి పోయారు. నేనిక్కడే ఉండిపోవాల్సి వచ్చింది” అంది చిరుకోపంగా.

“నీ కహానీలు రేపు వాళ్లకి పుట్టడం ఏమే పిల్ల

ప్రా....మిస్!

మిస్మిసలాడే మిస్సందూ
టాబూ బ్లెస్డ్ ఫ్రెండ్ నాగ్. బోస్
ఫ్రెండ్ సాజిడ్.

-నాకెవరితోనూ ఎఫయిర్స్ లేవు.

-నేనెవర్ని రహస్యంగా పెళ్లి చేసుకోలేదు.

-నాలో అందం ఎక్కడుం గో నాకే తెలియదు.

ప్రామిస్... అంటుంది మిస్!

-విశ్రుత

లకి చెప్పు. వాళ్లు వింటారు. నాలంటివాడికి సరిగా అర్థం కావు” అన్నాడు నవ్వు తూ.

“నాకిన్ని నీతులు చెబుతున్నావు, మనవ్వెందుకు ఎక్కావయ్యా” అంది వెటకారంగా.

“ఆ.. మీ అన్నయ్యకి డౌట్స్ ఏమన్నా ఉంటే తీరుద్దామని” అన్నాడు.

“అలాగా మా అన్నయ్యకి ఏమీ డౌట్స్ ఉండవు. అన్నీ మీ అక్కకే. మా అన్నయ్య ఎంత ముంటున్నా దగ్గరికి వస్తుందేమో చూడు. సిగ్గుల సిగ్గు. సరే అంత సిగ్గు పనికి రాదు” అంది అక్కసుగా.

“మరే. సిగ్గుంటే ఏంటో, అదెలా పడాలో తెలిస్తేకదా తమ రికి” అన్నాడు.

“నన్ను అనవసరంగా ఏమన్నా అశ్వివసుకో మా డాడీకి చెబుతా” అంది ఏడుపు గొంతుతో.

“డాడీకి కాకపోతే జాడీకో, కూడాకో చెప్పుకో” అన్నాడు.

“నువ్వేమన్నా అన్నావో ఇక్కడే వేస్తా” అంది.

“అదేకదా ఇందాకట్టుంచి అనలేదేంటా అనుకున్నా. ఇక మొదలెళ్లు. దెబ్బకి వాళ్లు శోభనం మానుకుని పారిపోవాలిగాని” అన్నాడు.

“నువ్వనగానే నేనేడుస్తానా ఏంటి. చచ్చినా ఏడవను” అంది.

“ఏడవకపోతే దిగి వెళ్లిపో. నా ఎదురుగా ఎందుకు దిష్టిబొమ్మలా” అన్నాడు.

“తమరిక్కడే ఉండి ఏం చేస్తారంట. జరిగే సీన్లు చూసి ఎంజాయ్ చేస్తారా! అదేం కుదరదు. ఇద్దరం ఇంట్లోకి వెళ్లిపోదాం పదా” అంది అతన్ని క్రిందికి నెట్టబోతూ.

“రాక్షసీ పడిపోతానే! అయినా నే చూస్తే నీకేంటి బాధ” అన్నాడు.

“నన్ను చూడొద్దని నువ్వు చూడొచ్చా” అంది.

“అవునే. నేనే చూడాలి. ఎందుకంటే ఇప్పుడు ఇక్కడే నేర్చుకుంటేనే కదా- రేపు నా ఫ్లస్టెట్ లో ఏంచెయ్యాలో, ఎలా చెయ్యాలో తెలిసేది” అన్నాడు.

“నీలాగే నీ పెళ్లామనుకుంటే” అంది.

“దానికంత సీను లేదు. తగాదాలాడడానికే దానికి టైం చాలదు. ఇక ఇలాంటి విషయాల్లో ఇంట్లో కూడానా” అన్నాడు.

“ఇప్పుడు నీ పెళ్లాం విషయం నాకెందుకు గాని నాకు చలేస్తుంది బావా” అంది.

“బావానా... ఎంత తియ్యగా పిలిచావే. అవసరమైనప్పుడు తప్ప బావా అని పిరపాటున కూడా పిలవ్వకదా” అన్నాడు.

“స్టీజ్... స్టీజ్. నన్ను క్రిందికి దించవా” గోముగా అడిగింది.

“తప్పుతుందా! మేనమామ కూతురిని. దించకపోతే మీ నాన్నతో తంటా”

“బావా...” అంది ఏడుపు గొంతుతో.

“సరేలే” అంటూ ముందుగా తను గోడ దూకి కళ్యాణిని దూకెయ్యమన్నాడు చెయ్యిస్తూ.

“అమ్మో నాకు భయం. పిరపాటున నీ చేతుల్లో కాకుండా క్రింద పడితే” అంది.

“నామీద నమ్మకం లేకపోతే దూకకు” అన్నాడు అక్కడనుంచి వెళ్లిపోబోతూ.

దేవుణ్ణి తలచుకుని అతని చేతుల్లోకి

దూకేసింది.

"అమ్మో..." అన్న గావుకేక వినబడింది అతని నోటినుంచి.

"ఎందుకలా అడుస్తావు. ఇంటి వాళ్లు లేస్తారు" అంది అతని నోరు మూసుకు.

"పోవే నీలాంటిదానికి ఎవడు వెళ్తుంటావా? వాడి పని ఫినిష్ అన్నాడు.

"నిన్ను చేసుకునేది మాత్రం సుఖంగా ఉంటుందా? వీడితో నా

కాపురం చెయ్యలేను అని పక్కం గోడితో వెళ్లిపోతుంది" అంది.

"అనవసరంగా నిన్ను గోడ దిగి నీతో మాటలు పడాల్సివచ్చింది. ఇంకెప్పుడున్నా చొరక్కపోతావా. అప్పుడు చెప్పకపోతానా?" అన్నాడు.

"ఏంటి చొరకేది. కనీసం నాంటిమీద ఓణీ కూడా దొరికదు నీకు" అని తుమ్మిమని లోపలికి వెళ్లిపోయింది.

★ ★ ★

"పోవే మీతో మాట్లాడను నేను, నిన్న రాత్రి అలా నన్ను రదిలేసి వచ్చేస్తా!" కోపంగా అంది కళ్యాణి.

"సారీనే ఈసారిలా చెయ్యం" అన్నారద్దరూ.

"అంటే ఏంటి. ఈరోజు కూడా గోడ ఎక్కాలా! అదేం కుదరదు" అంది.

"అయ్యోరామా! మనం గోడ ఎక్కినా అక్కడేం జరగదు. అదో వంశాచారంగా ఫస్ట్ డె ఫస్ట్ అక్కడ పారిజాత చెట్టు కింద చేస్తారు. ఈరోజునుంచి రూమ్ లోనే" అంది రాజీ.

★ ★ ★

రాత్రి ఏడున్నర కావొస్తోంది. చివరి పేరంటాల్లందరూ వెళ్లిపోయారు. కళ్యాణికి మాత్రం మనస్సంత కుతకుతలాడిపోతుంది.

"కళ్యాణి లే" అత్తయ్య పీట పడనుంచి లేపింది.

అందరూ కిక్కిలా నవ్వుతున్నారు. దూరంగా అతగాడు తన వంక చూపించి ఏదో చెబుతున్నాడు. కాళ్ళు బెనా అన్నట్టుగా చూస్తున్నారు. ఏం చెప్పి ఉంటాడబ్బా! తలంతా బద్దలుకొట్టుకునేలా ఆలోచించసాగింది.

"ఊ... లోపలికి పదా" అత్తయ్య ఆజ్ఞాపించినట్టుగా అంది.

"అదేం అత్తయ్య ఇలా చేశావు. నాకిప్పుడు ఇదంతా ఇష్టం లేదు. నాకన్నా పెద్దవాళ్లు రాజీ, పిక్కినీలను వదిలి నాకు ముందు" అంది ఏడుపు గొంతుతో.

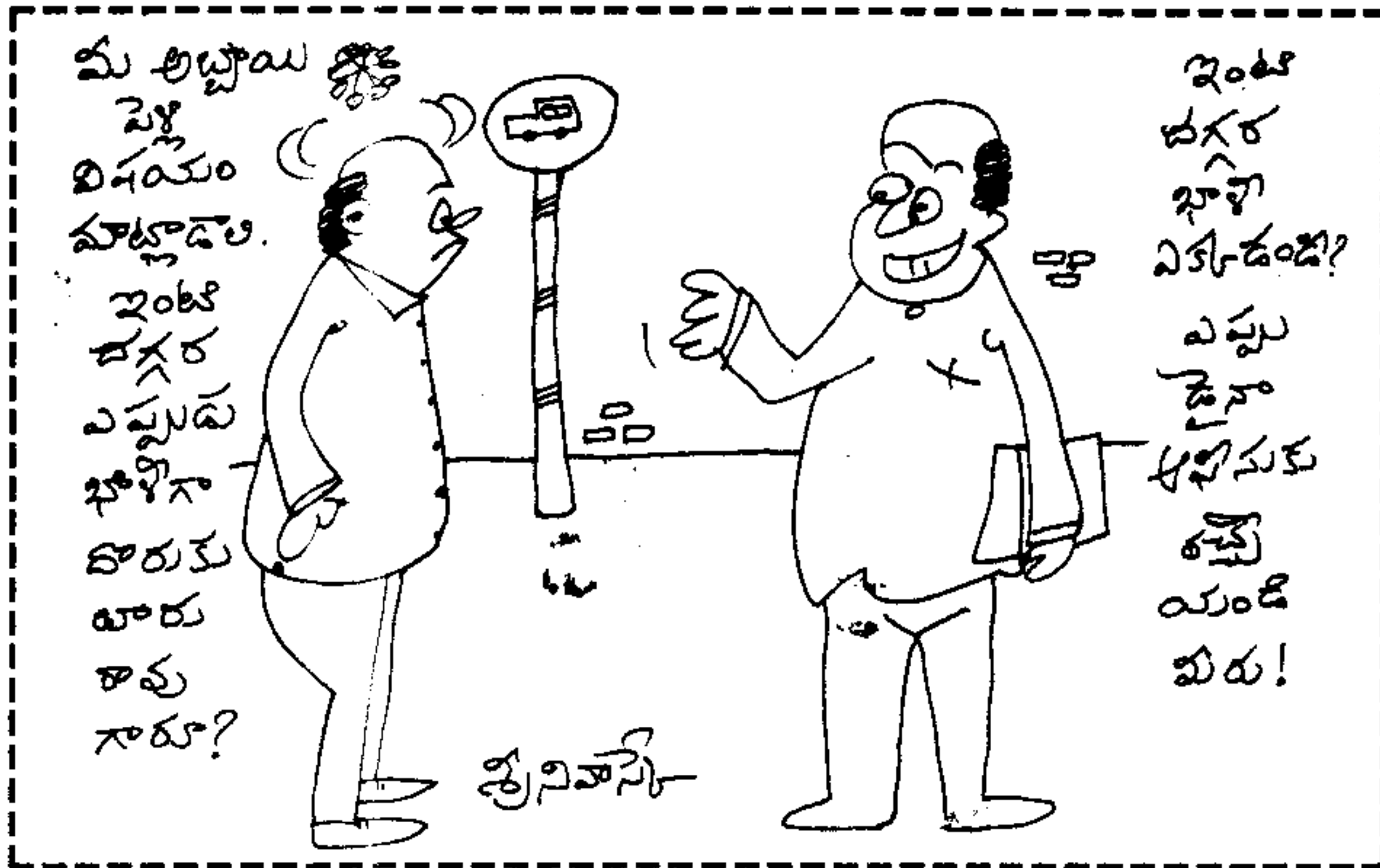
"కళ్యాణి! అంతా రెడీ అయిన యాకా పేచీ ఏంటమ్మా. పద టైమ్ అయిపోతుంది" అని బలవంతంగా లోపలికి నెట్టింది.

"ఇంకా ఇక్కడే ఉన్నావే పెరట్లోకి పదా" అంది వెనక్కి వచ్చి అత్తయ్య.

"అదికాదత్తయ్య. నాకసలే చ ఎక్కువ. ఇక చలిలో రాత్రంతా ఉంటే అమ్మో" అంది గుండెలమీద చేతులు వేసుకుంటూ.

"అదంతా చూసుకునేవాళ్ళు గాసుకుంటారు. నువ్వు వెళ్ళు" ఈసారి ఆజ్ఞాపించింది

అమ్మ, పిన్నిలు, పెద్దమ్మ, అత్తయ్యలు, మిగతావాళ్ళు నవ్వుతుంటే వాళ్ళని కొరకొరా తినేలా పూసి వెళ్లిపోయింది.

★ ★ ★

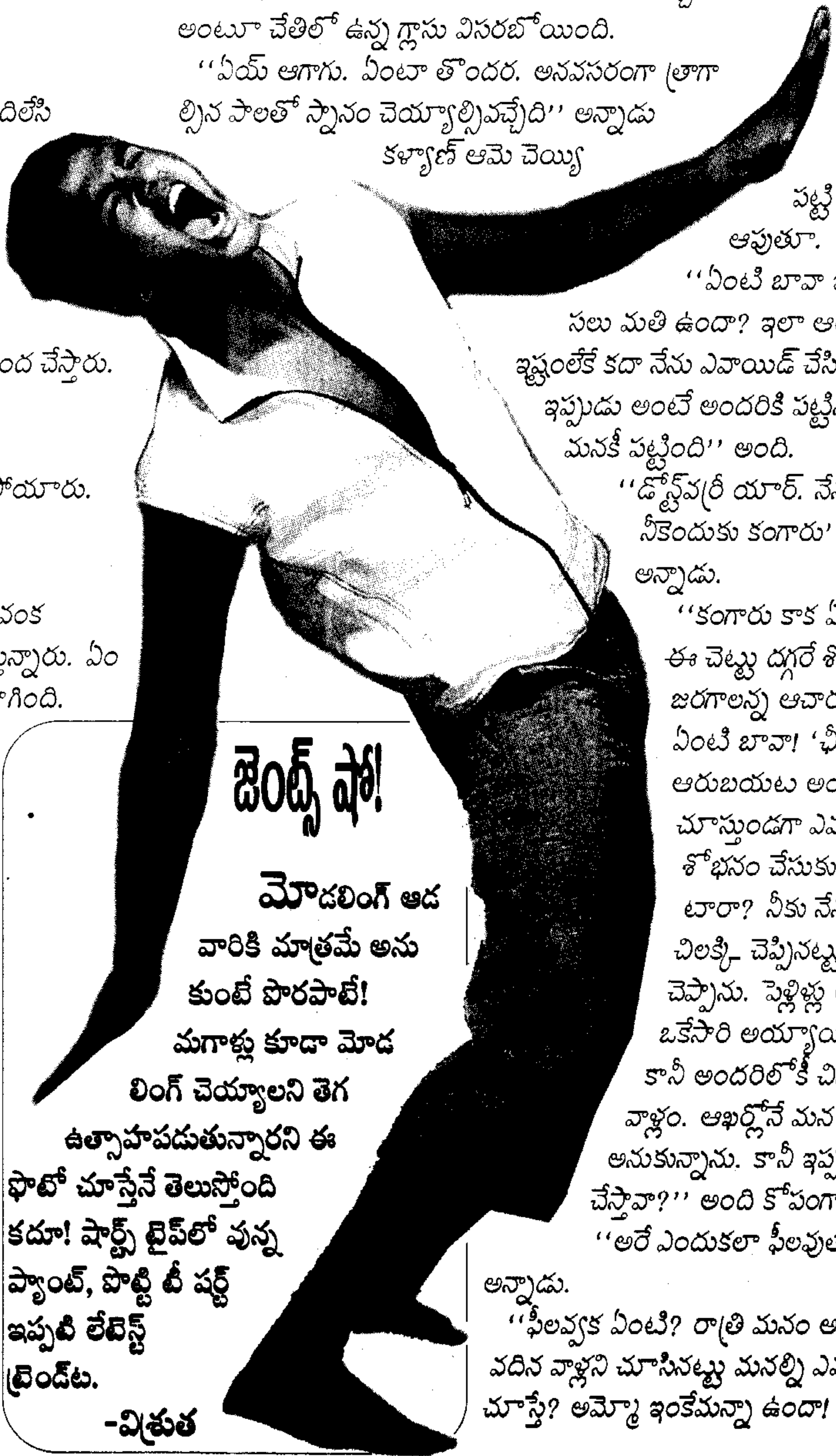
అబ్బా ఇక్కడ చలితోపాటు దోమలు కూడా. వెధవసంత, బలవంతంగా తోలారు. వీళ్లందర్నీ ఎ.కె-47తో కాల్చి పారెయ్యాలి అనుకుని ఎంతసేపు చూడాలి. ఇంకా ముచ్చట్లు అవ్వలేదు కాబోలు. రానీ చెప్తా ఇలా జరగడానికి తనే కదా కారణం. తనేమంది అందరి కన్నా ఆఖరున జరగాలంటే ఇప్పుడు ఇలా అయ్యింది. అమ్మో చీకటిగా ఉంది. ఇంకా ఏంచేస్తున్నట్టు అనుకుంది.

అంతలో గోడ మీదనుంచి ఎవరో దూకినట్టుగా అనించి "ఎవరక్కడ... ఎవరది... మాట్లాడమంటే మాట్లాడరే?" అంది.

సమాధానం రాకపోవడంతో "నాకుగాని కోపం వచ్చిందో"

అంటూ చేతిలో ఉన్న గ్లాసు విసరబోయింది.

"ఏయ్ ఆగాను. ఏంటా తొందర. అనవసరంగా త్రాగాల్సిన పాలతో స్నానం చెయ్యాలివచ్చేది" అన్నాడు కళ్యాణి ఆమె చెయ్యి

పట్టి ఆపుతూ.

"ఏంటి బావా ఇది. నీక

సలు మతి ఉందా? ఇలా ఆరుబైలు ఇష్టంలేకే కదా నేను ఎవాయిడ్ చేసింది.

ఇప్పుడు అంటే అందరికీ పట్టిన గతే మనకీ పట్టింది" అంది.

"డ్రాప్స్ రి యార్. నేనుండగా నీకెందుకు కంగారు" అన్నాడు.

"కంగారు కాక ఏంటి? ఈ చెట్టు దగ్గరే శోభనం

జరగాలన్న ఆచారం ఏంటి బావా! 'ఛీ' ఇలా ఆరుబయట అందరూ

చూస్తుండగా ఎవరైనా శోభనం చేసుకుం

టారా? నీకు నేను చిలక్కి చెప్పినట్టు

చెప్పాను. పెళ్లిళ్లు అందరికీ ఒకేసారి అయ్యాయి. సరే,

కానీ అందరిలోకి చిన్న వాళ్లం. ఆఖర్లోనే మన ఫస్ట్ నైట్

అనుకున్నాను. కానీ ఇప్పుడేలా చేస్తావా?" అంది కోపంగా.

"అరే ఎందుకలా ఫీలవుతావు" అన్నాడు.

"ఫీలవ్వక ఏంటి? రాత్రి మనం అన్నయ్య, వదిన వాళ్ళని చూసినట్టు మనల్ని ఎవరైనా

చూస్తే? అమ్మో ఇంకేమన్నా ఉందా! పాపం

అందుకే రాత్రి వాళ్ళు మూవ్ కాల్ పోయారు. అసలు నేను నిన్న గోడ ఎక్కింది ఎందుకో తెలుసా? పర్మిట్ ఎలా ఉంటుందో తెలుసుకోవడా కే" అంది.

"నేను మాత్రం ఎందుకు ఎక్కాను కున్నావు? ఇప్పటి మన ఫస్ట్ నైట్ కే చెయ్యాలా అని ఆలోచించడానికే అన్నాడు.

"మరి ఆలోచించావా?" అంది

"చూస్తూ ఉండు. నీ మొగుడు ఏ ఏంట్ నీకే తెలుస్తుంది. నేను వెళ్ళు నున్నా పక్కంటివాడితో లే వెళ్ళవు" అన్నాడు ఆమె బుగ్గమీద చిటికె వేస్తూ.

"నాయనా! నీకో దండం, ముగ్గురు జరగాల్సింది చూడు" అంది చీరతో ఒళ్ళంతా కప్పుకుంటూ.

"ముందు ఆ చీర విప్పు" అన్నాడు.

"ఏంటి?" అదిరిపడింది.

"విప్పుమంది చీరే. అంత ఎక్స్ ప్రెస్ ఇవ్వక్కరలేదు" అన్నాడు.

"నీకు మతిపోయినట్టుంది" అంది.

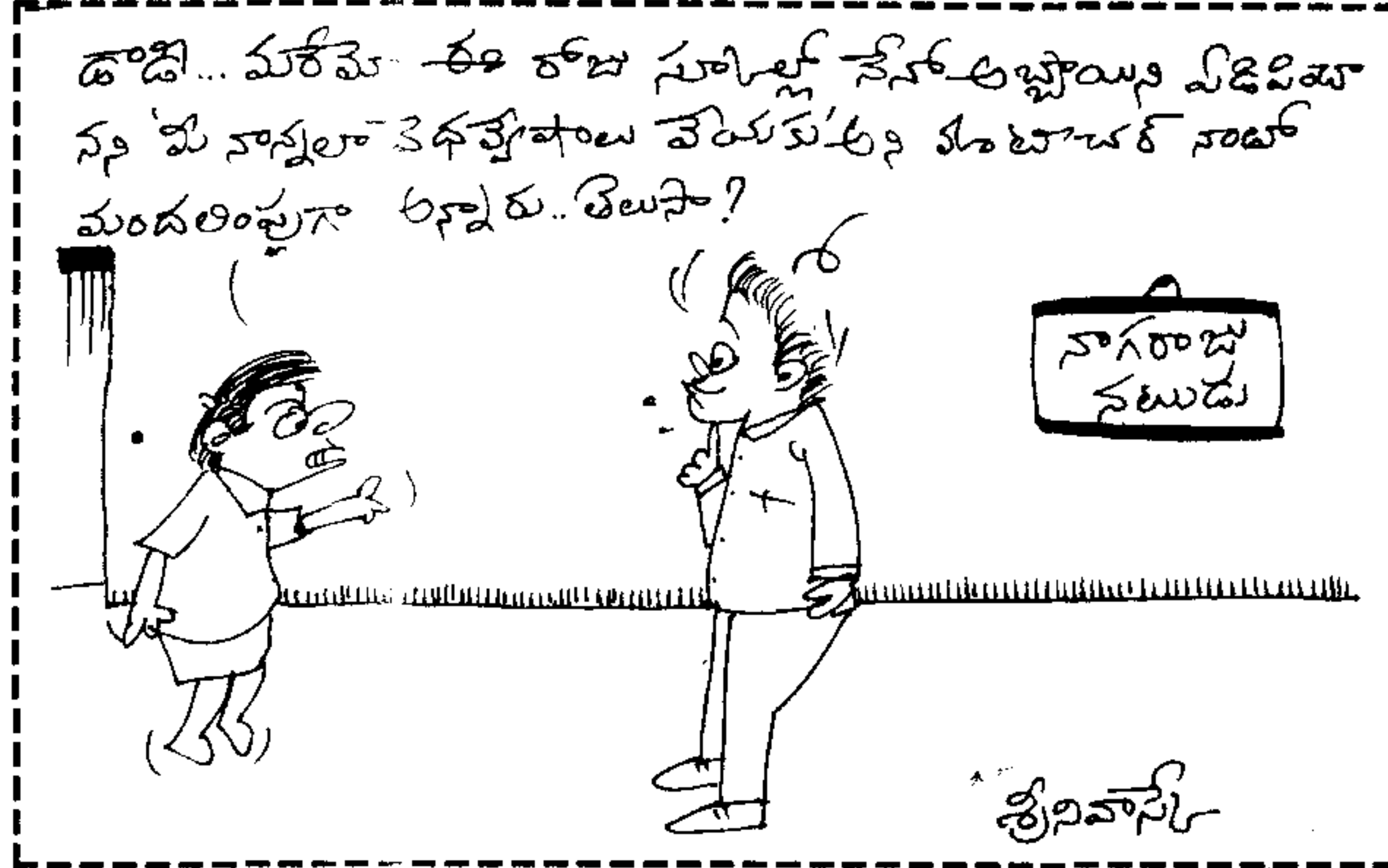
"అవును. అది రెండురోజుల (ందటే నిన్ను పెళ్ళిచేసుకున్నాకే" అన్నాడు.

"బావా ఏడుస్తా" అంది కళ్ళు ముప్ప

కుంటూ.

"నువ్వేడ్చినా మీనాన్న రావడాని అటు దారి లేదు. ఇక వస్తే గిస్తే గోడ మీదనుంచి రావాలి. అంత పెద్ద గోడ ఎక్కే ధైర్యం మీ నాన్నకు లేదనుకో" అన్నాడు నవ్వుతూ.

సీరియస్ గా కళ్యాణ్ వంక

చూసింది.

"సారీ డియర్... జోక్ చేసా" అని ఆమెని పట్టుకుని చీర వంటిమీదనుంచి తొలగిస్తూ విషయం వివరించసాగాడు.

"డియర్ కళ్యాణ్. మేనరిక వివాహాలు, ఈ పారిజాత చెట్టు శోభనాలు మన ఫ్యామిలీకి పూర్వం నుంచి ఉన్నవే. ఆరుబయట శోభనం జరుపుకోవాల్సి రావడం, కనీసం దుప్పట్లైనా కప్పుకుండామంటే, అది కూడా ఇవ్వరు. ఉత్తమంచం మీద పడుకోమంటారు.

చలైనా, గిలైనా తట్టుకుని ఇక్కడే ఉండాలిగానీ లోపలికి రాకూడదంటారు. అలా ఎవరైనా వెళితే వంశానికి దెబ్బంటారు. అందుకే రాత్రంతా ఆలోచించి ఓ ప్లాన్ వేసా" అన్నాడు.

"ఏంటి బావా అది. చెప్పు చెప్పు" అంది.

"స్టేజ్ ఎగరకు, ప్లాన్ చెడిపోతుంది" అని కళ్యాణ్ చీరని తీసుకుని చెట్టుకొమ్మని ఆసరాగా చేసుకుని మంచం నలువైపులా కట్టేశాడు కళ్యాణ్.

లోపల కూర్చున్న కళ్యాణ్ ని అడిగాడు. "ఏమన్నా కనబడుతోందా" అని.

"నో" అని ఆన్సర్ రావడంతో "ఓకే. ఇప్పుడు అడుగు. నీకెన్ని డౌట్స్ ఉన్నా తీరుస్తా" అంటూ లోపలికి దూరాడు.

★ ★ ★

"ఏయ్ లే" కళ్యాణ్ కళ్యాణ్ ని నిద్ర లేపుతున్నాడు.

"అబ్బా, ఏంటి బావా! అప్పుడే తెల్లవారిందా?" అంది మత్తుగా.

"ఉహూ.. సాయంత్రం అయ్యింది" అన్నాడు.

"ఆ.. అంది అదాటుగా లేవబోతూ.

"ఏంటి భయమే సిందా?" అన్నాడు.

"భయమా, నాకెందుకు? మంచి మంచి మాస్టర్ ప్లాన్ వేసే ఇంజనీర్ నా ప్రక్కనుండగా" అంది.

"అవునుగాని నా పెళ్లాం ప్రక్కంటివాడితో లేచిపోతుంది అన్నావుగా" అన్నాడు. ఆమె మెడ వంపును పెదాలతో తాకుతూ.

కవిస్తున్న కిమ్ శర్మ

ఎమోషనల్ సీన్
ఎవర్ గ్రీన్ క్వీన్
చూడడానికి అడవులిలా ఉన్నా
చూసేవారికి ఒకటే చలి
నీ కలల హీరోకి మాత్రం
నీవే చలి! తీవువా?

-గీతా శ్రీనివాస్

"నువ్వు మాత్రం తక్కువా? నాకు ఎవడు మొగుడైతే వాడి పని పినిష్ అనలేదా?" అంది.

"అది నిజమేగా" అన్నాడు.

"అంటే నేను గయ్యాళినా" అంది లేవబోతూ.

"జాగ్రత్త అమ్మాయి. నీ ఒంటిమీద ఏమీ లేవు. ఆ చంద్రునికన్నా నూలుపోగు ఉంది. నీకే ఏమీలేదు" అన్నాడు.

"ఏంటి బావా ఇది. నాకెంత సిగ్గుస్తుందో తెల్సా?" అంది.

"అదే కదా నాకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"బావా..." అంది కళ్ళు మూసుకుంటూ.

చంద్రుడు కూడా నవ్వుకుంటూ తప్పుకున్నాడు వాళ్ళ ప్రణయానికి.

★